

хазна и е взел перото на "англичанската царица". Независимо от реалния исторически факт⁸ мястото, за което се знае, че е ставало това, са Джендемите (Малкия и Големия Джендем), където е действал и П. Хитов. Дори местност в този район е приела наименованието Хитевото, Хитовското. А при една засада на дружината му в Големия Джендем за малко по грешка да бъде ограбен и убит българският чорбаджия Георги, познат на войводата. През Джендемите преминава стар път от Южна към Северна България, известен с късното наименование Поща йолу.⁹ В друго предание¹⁰ се посочва, че обирът на хазна П. Хитов извършва край с. Ичера, пак по същия път. Четата му се криела в Жеравненския балкан и ятачката му Баба Хаджийка ги насочвала към по-богати да ги ограбват.

За хайдушкото имане на П. Хитов се знае, че го е крил на много места, посочвани поименно. Предание говори, че след Освобождението той е декларирал 180 "кила" злато в банката в Русе. Явно след като го е извадил от своите скривалища.¹¹

На Дикили таш (Побит камък)¹² северно от Бабина локва - район, където често е минавал войводата с дружината си, има дупка и кръстче. При изгрев слънце на Петровден, на самия край на сянката на камъка намерили един казан злато. То било на П. Хитов, Г. Трънкин и Хаджи Димитър. В м. Цигански дол край с. Раково също имало скрити много пари на П. Хитов. Родово предание разказва, че на бабата на информатора войводата дал една шепа жълтици. В м. Чатарлъка по пътя за Марков трап също били скрити негови "пари", в азмака на Марков трап също¹³.

В едно от преданията от Сливен се разказва, че П. Хитов завел "неговата си рода" в сливенските лозя - под всяка лоза имал по едно гърне закопано злато и рекъл: "Ха сега прекопайте туй лозе и всеки да си изкопай златото и да си го вземе." - "Туй са били двеста ли, сто чукана ли?!"¹⁴ Обикновената сметка отвежда към голямо количество имане (съкровище). В друго предание се разказва за беден сливналия, който се помолил на П. Хитов да му подари малко злато и войводата му посочва точно мястото над Ичера на Правата пътека¹⁵ и т.н.

Явно е, че само върху преданията за съкровището на П. Хитов и мястото им в хайдушката му "география" може да се направи отделно изследване. Както е ясно, това съкровище едва ли е било реален факт. Но в случая е важен фолклорният факт, той е изключителният определител за значимостта на хайдушкия войвода. Във фолклорната история тази значимост винаги е съизмерима и с голямо съкровище. И още нещо - тази значимост е семантизирана в определената във фолклорната история функция на хайдушкия водач като пазител на етническото съкровище¹⁶ - ограбването на турската хазна се схваща именно в този контекст и много по-малко като разбойнически акт. А старателното скриване на хайдушкото съкровище обезпечава неговата ненамираемост - гаранция за съществуването на царството,¹⁷ в случая българското царство. Евентуалното му намиране фактически означава нова инвестиция - избор на нов владетел и обновяване на властта.¹⁸ С оглед на историческата ситуация, която фиксират преданията - турското робство, тази идея е изключително валидна и актуална. В този контекст се осмисля и функцията на хайдутите като